

og der kunde saaledes ikke være Spørgsmaal om, hvorvidt de Valgte enten affloge eller modtog Valget. — Saaledes er det virkelige Forhold, og det kan ikke godt være anderledes. Colonialloven for Vestindien er nemlig en Slags Fællesforfatning, der strækker sig over alle 3 Der, St. Croix, St. Thomas og St. Jan, de skulle allesammen være under een Forfatning, naagtet de have aldeles forskellige Interesser; St. Croix er saaledes en agerdyrkende D, medens St. Thomas er en stor og vigtig Handelsplads, og deres Interesser ere altsaa ikke lidet forskellige, og at det vilde gaae saaledes, som det nu er gaaet, kunde man allerede vide strax fra Begyndelsen af. — Da Udkaftet til Colonialloven i 1851 blev forelagt Landstinget, blev der nedsat et Udvalg, for at tage Sagen under nærmere Overveielse. Dette Udvalg, hvori der sad tvende Mænd, der kjendte Vestindien, gjorde sig den Uleilighed at adspørge alle de Menneffer, de her i Kjøbenhavn kunde faae opspurgte, som kjendte Forholdene i Vestindien. Resultatet af Udvalgets Raadslagning blev, at de tilraadede Landstinget at forkaste denne Fællesforfatning, og en af de Grunde, hvorfor de tilraadede dette, var den, at det ikke ansaaes for rigtig, at denne Fællesforfatning udstraktes over alle 3 Der, idet man navnlig meente, at St. Thomas burde have et Colonialraad for sig selv. Indstillingen blev imidlertid ikke taget tilfølge i Landstinget; ved en Slags ministeriel Tvang blev Sagen ført igjennem i Rigsdagen. Da Loven kom over til Vestindien, blev den forelagt 10 vise Mænd, der skulde deliberere over den; de toge imod denne Fællesforfatning, som man tager imod flige Ting; man tager det, man kan faae, naar man ikke kan faae det Bedre. De vidste desuden, at det neppe vilde nytte noget at gjøre Indvendinger mod Loven, da det var bekjendt, at det var den nye Gouverneur, der bragte den med, som havde udarbejdet den; uden nu at tale om, at det jo paa en Maade vilde have været uhøfligt imod ham ikke at tage imod hans Arbejde, antog man, at der kun var liden Sandsynlighed for, at han vilde anbefale Forandringer i den. I de første Aar gif det imidlertid nogenledes, men nu er St. Thomas al-

deles faldet fra, der sendes ingen Deputerede til Colonialraadet; Ingen paa St. Thomas sender de 6 Deputerede, som Den skal vælge, men desnaagtet bestaaer Fællesforfatningen for Vestindien i usvækket Kraft og Gyldighed; efter Colonialloven skal der vælges 16 Medlemmer af Befolkningen, de 6 deraf blive imidlertid, som sagt, stadig borte; men derfor bestaaer Colonialraadet alligevel, idet de 10 øvrige af Befolkningen Valgte forhandle i Forening med de 4 Kongevalgte alle Sager. Det forekommer mig imidlertid, at det maa være indlysende, at denne Tingenes Tilstand ikke kan være heldig, og af den Grund kunde jeg meget ønske, at der blev foretaget de fornødne Forandringer i Colonialloven; derfor har jeg taget Ordet, ikke af Hensyn til det foreliggende Lovudkast. Efter min Mening vilde det ogsaa være temmelig let i saa Henseende at tilveiebringe en Forandring. Man vil nemlig see, at Landstingsudvalgets Protest dog havde en Virkning, forsaavidt der nemlig, skjøndt den daværende Finantsminister (Spønneck) slet ikke vilde høre Noget om en Deling, dog blev optaget i Loven en Bestemmelse af følgende Indhold: „Efter Forslag af Colonialraadet kan Kongen ved Anordning fastsætte dets Deling, for alle eller nogle Sager, i 2 Colonialraad, eet for St. Croix og eet for St. Thomas og St. Jan, samt give de nærmere Bestemmelser, der umiddelbart følge af denne Forandring i nærværende Lov.“

En saadan Forandring er altsaa en Regjerings-sag, det er Noget, som Regjeringen godt kan gjøre. Man vil maaskee svare mig, at Colonialraadet ikke er kommet frem med et saadant Forslag; men i den Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at det gaaer Colonialraadet derovre som Rigsraadet her, det vil ikke give slip paa sin Myndighed eller Værdighed; Forslaget i saa Henseende maa derfor komme fra St. Thomas, og saavidt jeg veed, har St. Thomas ogsaa indgivet et Andragende til Regjeringen i den Retning, men der er ikke taget noget Hensyn dertil. Efter hvad jeg saaledes har hittret, maa det anses for meget ønskeligt, at en Forandring i disse Forhold indtræder, og efter min Formening kan Regjeringen med Let-
hed gjøre et saadant Skridt.